

Јелисавета Василић

Још је неизвесно хоће ли нова власт уважити извештаје Верице Бараћ о спорним приватизацијама и притисцима на медије

За живота су Верицу Бараћ правосудни органи игнорисали, министри омаловажавали, тајкуни критиковали и утуживали. Када је у својству председнице Савета за борбу против корупције анализирала приватизационе прописе и утврдила да су им одредбе врло коруптивне и да појединцима дају огромну моћ, тражила

је од владе да их измени. Њени савети нису усвојени иако је тадашња власт три пута мењала поменуте прописе. Слично је било и са извештајима о 24 спорне приватизације на којима је Брисел, на крају, почео да инсистира.

Али без обзира на игнорисање надлежних Бараћева је мотивацију свог тима, сећа се члан Савета за борбу против корупције Јелисавета Василић, одржавала речима да ће „једног дана неко да преиспита њихове наводе”.

Да ли је са новом владом, током чије године рада су међу притвореним и саслушаваним најзвучнија имена попут Мирослава Мишковића, Милана Бека и Оливера Дулића, то време дошло?

– Чини нам се да полиција ради, доставили смо им комплетну документацију и ишли на усмене консултације. С друге стране, влада је казала, то није спорно, да ће да преиспита наше извештаје. Ипак, прошло је 12 месеци од када су почели са радом, а немамо никакву повратну информацију. У Савету смо расправљали и о томе ко су људи који Александра Вучића саветују о борби са корупцијом. Непријатно смо се изненадили када смо видели име Синише Малог. Он је био руководилац у Агенцији за приватизацију и после промене власништва „Беопетрола” постао је један од директора „Лукоила” – прича Јелисавета Василић.

Савет није изненађен што у влади седи човек чије се име везује за једну од најспоријих приватизација. Данашњи министар финансија и привреде, а ондашњи гувернер НБЈ, Млађан Динкић омогућио је Националној штедионици као приватној банци да бесплатно користи опрему и пословни простор бившег ЗОП-а и доделио јој, без конкурса, исплату великог дела старе девизне штедње. Динкић је више пута у медијима критиковао рад Верице Бараћ, а у једном телевизијском дуелу оптужио председницу Савета да је добила стан. Када је отишао у посету њеном тиму, назвао их је „бабама нарикачама“.

– Ако ова влада истински жели да се бори са корупцијом мора да испита спорне приватизације. У том процесу бар као сведок мора да се појави Динкић, човек који је после Александра Влаховића био главни за приватизацију – сматра судија Василић.

Верица Бараћ се није плашила сукоба са тајкунима. Због „Шећерне афере“, односно извоза шећера у земље Европске уније, замерила се Миодрагу Костићу. Краљ шећера тада је најавио је и тужбу. Када је приватизацију Луке Београд означила као криминалну, сукобила се са Миланом Беком и Драганом Ђиласом. После тврдње да је Беко „монополиста који је ту позицију стекао на незаконит начин“, узвратио јој је тужбом и тражио накнаду штете од два милиона динара. Савет је медијима као коментар на ту вест рекао: „Када тајкуни и други веома заштићени појединци некога туже и сматрају да су нека њихова права повређена, онда државне институције веома брзо реагују. Исти ти заштићени појединци када се нађу у улози туже-

Верица Бараћ

них, онда државни органи годинама не поступају по тим предметима.”

– Тужили су је по ко зна колико пута и највећи број поступака је одбијен због њене преране смрти. Међутим, нема ниједне позитивне пресуде у односу на Верицу Бараћ. Ипак, нисмо потпуно остали без подршке: група врло цењених адвоката понудила нам је своје услуге бесплатно, а верују нам и грађани. Од средине 2003. до данас од њих смо добили 2.901 представку које се односе на притужбе у правосудју, приватизацији, корупцији у здравству, просвети, полицији... Европска комисија је 2011. препоручила нашој држави да испита наводе из

извештаја о спорним приватизацијама – подсећа наша саговорница.

Венсан Дежер, шеф делегације Европске уније у Србији, пренео је да ЕУ очекује да 24 случаја приватизације буду решена у оквиру поглавља које се односи на владавину права. То су уједно и прва поглавља која ће се отворити у преговорима са Бриселом.

Реаговање државе изостало је и када је Савет пре две године објавио извештај о притисцима и контроли медија, документ који је показао да је новац спона између власти, тајкуна и медија. Поново се Верица Бараћ замерила бизнисменима и политичарима. Пре него што ће он сам то да призна, председница Савета је наговестила да иза листа „Прес“ стоји Мирослав Мишковић. Посумњала је да власничког удела има и градоначелник Београда Драган Ђилас, што је до данас остала тајна.

Док су надлежне институције ћутале, гласно је подсећала да је власништво Милана Бека над 62,4 одсто акција „Вечерњих новости“ незаконито. Показала је и путеве којим министарства, агенције и јавна преузећа обезбеђују позитиван публицитет у медијима. Телевизије и штампа су или „жмурили“ или публику уверавали да Бараћева није у праву. Тако су се уредници водећих медија у недељнику „Време“, и то три месеца после објављивања извештаја, утркивали да покажу своју независност. Директор РТС-а је поменути документ назвао „збирком клевета, неистина, комичних анегдота, шарлатанских тврдњи...“, а главни уредник „Блица“ оценио га је као „лош покушај истраживачког новинарства“. Време је Верицу Бараћ назвало „најдуговечнијим функционером“.

Владајуће странке уврстиле су овај извештај у свој коалициони споразум. Али га ни нова српска влада још није ставила на дневни ред... **В. Аранђеловић**